

blz. tekst

- 1-(2) Er waren eens twee beren, Grote Beer en Kleine Beer.
Grote Beer was de grote beer en Kleine Beer was de kleine beer.
Ze speelden de hele dag in de heldere zon.
Toen het avond werd, en de zon onderging, nam Grote Beer Kleine Beer mee naar huis,
naar de Berengrot.
- 3-(4) Grote Beer legde Kleine Beer in zijn bedje in het donkere deel van de grot.
'Welterusten, Kleine Beer,' zei hij.
Kleine Beer probeerde te slapen.
Grote Beer ging lekker in de Berenstoel zitten en las zijn Berenboek bij het licht van het vuur.
Maar Kleine Beer kon niet slapen.
- 5-(6) 'Kun je niet slapen, Kleine Beer?' vroeg Grote Beer.
Hij legde zijn Berenboek (dat net spannend begon te worden) opzij en slofte naar het bed.
'Ik ben bang,' zei Kleine Beer.
'Waarom ben je bang, Kleine Beer?' vroeg Grote Beer.
'Ik ben bang voor het donker,' zei Kleine Beer.
'Welk donker?' zei Grote Beer.
'Het donker om ons heen,' zei Kleine Beer.
- 7-(8) Grote Beer keek om zich heen en zag dat het donkere deel van de grot wel érg donker was.
Hij liep naar de Lantaarnkast, pakte het kleinste lantaarntje dat hij kon vinden en stak het aan.
Hij zette het naast het bed van Kleine Beer.
'Hier is een klein lichtje. Zo hoeft je niet meer bang te zijn,' zei Grote Beer.
'Dank je wel, Grote Beer,' zei Kleine Beer, en bij het lichtje nestelde hij zich in zijn bedje.
'Welterusten, Kleine Beer,' zei Grote Beer, en hij slofte terug naar de Berenstoel om bij het licht
van het vuur lekker verder te lezen in zijn Berenboek.
- 9-(10) Kleine Beer probeerde te slapen, maar het lukte niet.
'Kun je niet slapen, Kleine Beer?' gaapte Grote Beer.
Hij legde zijn Berenboek (dat nog spannender begon te worden) opzij en slofte naar het bed.
'Ik ben bang,' zei Kleine Beer.
'Waarom ben je bang, Kleine Beer?' vroeg Grote Beer.
'Ik ben bang voor het donker,' zei Kleine Beer.
'Welk donker?' zei Grote Beer.
'Het donker om ons heen,' zei Kleine Beer.
'Maar ik heb een lantaarntje naast je bed gezet!' zei Grote Beer.
'Die is maar piepklein,' zei Kleine Beer. 'En er is een heleboel donker!'
Grote Beer keek om zich heen en zag dat Kleine Beer gelijk had: er was nog steeds een heleboel
donker.
Hij liep naar de Lantaarnkast en pakte een iets grotere lantaarn.
Grote Beer stak de lantaarn aan, en zette hem naast de andere.

blz. tekst

- 11 'Welterusten, Kleine Beer,' zei Grote Beer, en hij slofte terug naar de Berenstoel om bij het licht van het vuur lekker verder te lezen in zijn Berenboek.
Kleine Beer probeerde te slapen, maar het lukte niet.
- 12 'Kun je niet slapen, Kleine Beer?' gromde Grote Beer.
Hij legde zijn Berenboek (dat nu berespannend was) opzij en slofte naar het bed.
'Ik ben bang,' zei Kleine Beer.
'Waarom ben je bang, Kleine Beer?' vroeg Grote Beer.
'Ik ben bang voor het donker,' zei Kleine Beer.
'Welk donker?' zei Grote Beer.
'Het donker om ons heen,' zei Kleine Beer.
'Maar ik heb twee lantaarns naast je bed gezet!' zei Grote Beer.
'Een kleintje en een grotere!'
'Die is niet véél groter,' zei Kleine Beer.
'En er is nog steeds een heleboel donker!'
- 13-(14) Grote Beer dacht even na.
Toen liep hij naar de Lantaarnkast en pakte de Allergrootste Lantaarn, met twee handvaten en een stuk ketting eraan.
Hij maakte de lantaarn vast boven het bed van Kleine Beer.
'Dit is de Allergrootste Lantaarn!' zei hij tegen Kleine Beer.
'Nu hoef je niet bang meer te zijn!'
'Dank je wel, Grote Beer,' zei Kleine Beer.
Hij nestelde zich in zijn bedje en keek naar de dansende schaduwen.
'Welterusten, Kleine Beer,' zei Grote Beer, en hij slofte terug naar de Berenstoel om bij het licht van het vuur lekker verder te lezen in zijn Berenboek.
- 15 Kleine Beer probeerde en probeerde en probeerde te slapen, maar het lukte niet.
- 16 'Kun je niet slapen, Kleine Beer?' gromde Grote Beer.
Hij legde zijn Berenboek (dat spannender was dan ooit) opzij en slofte naar het bed.
- 17-(18) 'Ik ben bang,' zei Kleine Beer.
'Waarom ben je bang, Kleine Beer?' vroeg Grote Beer.
'Ik ben bang voor het donker,' zei Kleine Beer.
'Welk donker?' zei Grote Beer.
'Het donker om ons heen,' zei Kleine Beer.
'Maar ik heb de Allergrootste Lantaarn opgehangen!' zei Grote Beer.
'Er is helemaal geen donker meer.'
'Jawel!' zei Kleine Beer. 'Buiten is het donker!'
En hij wees naar de ingang van de Berengrot waar de nacht te zien was.

blz. tekst

- 19-(20) Grote Beer zag dat Kleine Beer gelijk had.
Grote Beer wist niet wat hij moest doen.
Zelfs als hij alle lantaarns van de wereld zou ophangen, was dat niet genoeg om de nacht licht te maken.
Grote Beer dacht lang en diep na.
Toen zei hij: 'Kom, Kleine Beer.'
'Waar gaan we naartoe?' vroeg Kleine Beer.
'Naar buiten,' zei Grote Beer.
'Maar ik ben bang voor het donker!' zei Kleine Beer.
'Dat hoeft je niet te zijn,' zei Grote Beer.
Hij pakte Kleine Beer bij zijn pootje en klom met hem uit de grot, de nacht in en het was...
- 21-(22) DONKER!
'Help! Ik ben bang!' zei Kleine Beer en hij drukte zich stevig tegen Grote Beer aan.
Grote Beer tilde Kleine Beer op en knuffelde hem.
Hij zei: 'Kijk eens naar het donker, Kleine Beer.'
En Kleine Beer keek.
- 23-(24) 'Kleine Beer, ik heb de maan voor je meegenomen,' zei Grote Beer.
'De grote gele maan en alle fonkelende sterren.'
- 25-(26) Maar Kleine Beer zei niets meer.
Hij was in de warme, veilige armen van Grote Beer in slaap gevallen.
Grote Beer droeg de slapende Kleine Beer terug naar de Berengrot.
Daar ging hij lekker in de Berenstoel voor het vuur zitten, met Kleine Beer in zijn ene arm en zijn Berenboek in de andere.
- 27-(28) En Grote Beer las het Berenboek tot het...
- 29 EINDE